

A mai bemutató:

VERDI:

AIDA

Opera 4 felvonásban

Szövegét Ghislanzoni írta

Vezényel:

Vaszy Viktor
érdemes művész

Rendezte:

Mikó András

A király	— — — — —	Sinkó György
Amneris, a lánya	— — — — —	Zenaida Pally, a Bukaresti Operaház művésze
Radames	— — — — —	Luigi Ottolini, a Milánói Scala vendég- művésze
Aida	— — — — —	Margaret Tynes, a Milánói Scala vendég- művésze
Amonasro	— — — — —	Svéd Sándor Kossuth-díjas, kiváló művész
Ramfis, főpap	— — — — —	Szalma Ferenc
Főpapnő	— — — — —	Turján Vilma
Hírhozó	— — — — —	Sebestyén Sándor

Közreműködnek:

a Szegedi Nemzeti Színház ének-, tánc- és zenekara,
a Szegedi Zenebarátok Kórusa, a Magyar Állami Opera-
ház ének- és balettkarának tagjai

Diszlettervező:

Varga Máttyás

Kossuth-díjas, érdemes művész

Jelmestervező:

Márk Tivadar

Kossuth-díjas

A táncokat tervezte és betanította: Barkóczy Sándor

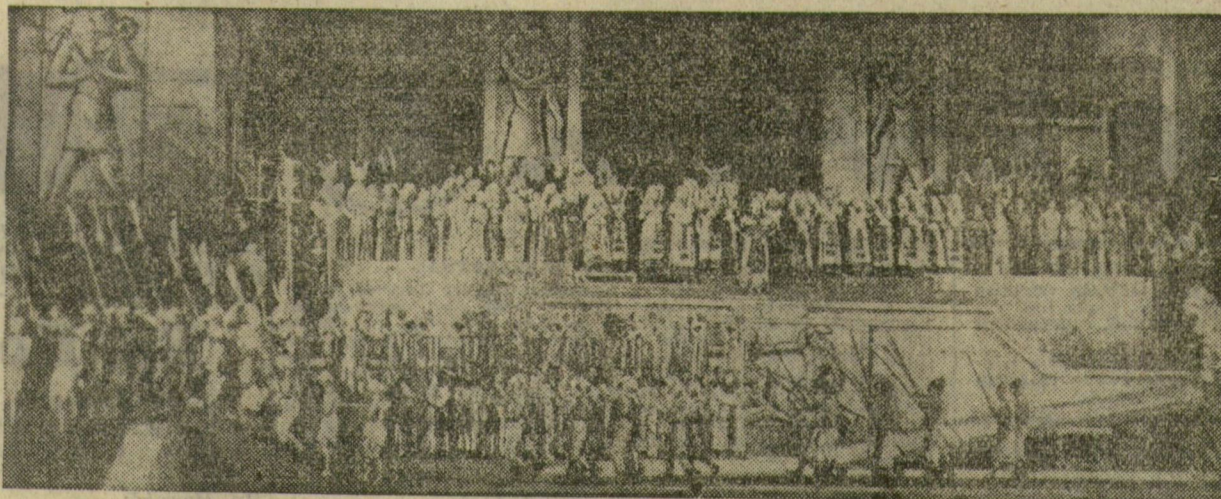
Karigazgató:

Szalay Miklós

A rendező asszisztense:

Kertész Gyula

Az előadás este 8 órakor kezdődik

Tömegjelenet az Aidából

„Új barátok szeretetét remélem Szegedtől...”

Bemutatjuk Margaret Tynest

Virginából került a koken a Salome címszerepében nyújtott lenyűgöző alakítása után szinte egy-szerre vált ismertté a neve Európában is, majd következtek pályafutásának nagy állomásai: Milánó, Moszkva, Stockholm, Budapest, Stuttgart, Leningrád, München — és most a Szegedi Szabadtéri Játékok.

A főváros neve után Szegedet tanulta meg Magyarországon Margaret Tynes. Budapestre jött a több órás autótúrát alatt szeretettel ismerkedett a felbukkanó látványokkal, az elszáradt táj jellegzetességeivel. Mire Szegedre érkezett, tökéletes magyar kiejtéssel mondta: Kecskemét, Alföld, tanya, kukorica, szeretem, szép. Csak paprika szavunk állt nehezen a nyelvére.

Az első olasz szót Szegeden Mikó András, az Aida rendezőjével váltotta, aki azonnal végigkalkulálta a játékok színpadán és nézőterén.

— Pompás! Csodálatos! Elragadó! Lenyűgöző! — kiáltott fel hol anyanyelvén, angolul, hol pedig olaszul.

— Örülök, hogy másodszor ezen a színpadon vendégszerepelhetek a számomra nagyon kedves Magyarországon. Sok nagyon sok barátom van már Magyarországon, s remélem, hogy újabb itt-tartózkodásom után számos új barát szeretetét vihethem el magammal.

— Örömmel jöttem vissza vendégszerepelni Magyarországra, ahol legelső alkalommal is olyan szeretettel fogadtak, hogy számomra örökké felejthetetlen maradt.

— Elmúlt színházi évada zsúfolt volt-e? — kérdeztük.

— Szegedre érkezésem előtt 24 órával még felléptem. Aláírtam a Milánói Scalában a harmadik évadra is a szerződésemet. Londonban csak nemrég fejeződött be Sötét zárandókkal címmel új filmem forgatása.

— S további programja az új szezon kezdetéig?

— A Szegedi Szabadtéri Játékok Aidája után Budapestben a Televízióban és a Rádióban lesz fellépésem. Ezt követően a Veronai Nemzetközi Filmfesztiválra utazom, ahol szeptemberben bemutatják a Sötét zárandókat is.

— És Verona után?

— Spanyolországban vendégszerepelek. Barcelonában lesznek ismét Aida, Korra ősszel pedig pár hétre hazautazom Amerikába.

Salome, Carmen, Aida és Manon Lescaut egyszemélyben meg is érdemel egy rövid megállást a hazai földön, övéi közt, ahonnan színpadára kapta a siker, s viszi, viszi színpadról színpadra, hogy csodálatosan csillogó hangjával felejthetetlenül belopja magát a közönség szívébe.

Lódi Ferenc

A SZEGEDIEK TÖREKVÉSÉT SIKER KORONÁZZA

Luigi Ottolini Szegedről és önmagáról

— Először vagyok itt, de szeretném hinni, hogy nem utoljára. Örülök, hogy bemutatkozásom a Szegedi Szabadtéri Játékokon történik, ahol igazán minden nagyszerű: a rendezés, az organizmus, az énekesek együttese, a zenekar és az énekkar. Vaszy Viktor karnagy egyénisége pedig a nagy Furtwänglerre emlékeztet. Az Aida együttese igazán kitűnő.

— Véleményem szerint — folytatta — a Szegedi Szabadtéri Játékok jó úton jár ahhoz, hogy rövid időn belül olyan

nemzetközi tekintélyt

vívjon ki magának, mint a salzburgi, a veronai és a beyruthi játékok. Hiszem, hogy a szegedieknek ezt a törekvését teljes siker koronázza majd.

Szerepléséről és önmagáról a következőket mondotta Luigi Ottolini.

— Három és fél éve énekelek, s ezen idő alatt folyamatosan mindenütt szerepeltem Európában, s Amerikában is sok helyen.

Felsőrelátást a városokról szinte követni sem lehet: Trieszt, Bologna, Róma, Nápoly, Messina, Velence, Moszkva, Párizs, Berlin, Bécs, London, Zürich, Monaco, Leningrád, Genf, Belgrád, Monte Carlo. Csak negyedrészt jegyeztük le az általa említett városoknak, a többit «veszni» hagytuk.

— Tizenkét évig készültem viszont a pályára, közben banktisztviselő voltam. Úgy tudom — jegyezte meg —, hogy a kedves Zenaida Pally is dolgozott valamikor bankban. Ezek szerint — nevetett fel jóízűen —, aki bankban dolgozik, nagy reményekkel készülhet az énekesi pályára.

— Először Arturo Merlini volt a mesterem — mondotta —, majd a milánói Scala mesterei, Gavazzoni, Confalonieri, Bianchi és Laborea tanítottak. Közben nemzetközi hangversenyen első díjat nyertem Verdi kedvenc városában, Pármában, majd a római és a brüsszeli rádió hangversenyén is első lettem. Repertoáromban

negyvenhárom szerep

van, s nem is tudom, hogy hányszor énekeltem már végig mindegyiket rövid pályafutásom alatt. A Verdi-operákat nagyon szeretem, úgy-szintén az oratóriumokat is, de Bach és Mozart művei

éppúgy közel állnak hozzám, mint Pucciniei.

— Szerepelt-e már máshol is az Aida szegedi szereplői közül valakivel? — kérdeztük.

— Igen, Margaret Tynes-sal Genfben, Verdi Requiem-jét énekeltük.

— S hogy érzi magát Szegeden?

— Igazán kitűnően.

Az emberek nagyon kedvesek,

rokonoszenések, s a város is, amellyel napról napra ismerkedem.

Az öltözőben pokoli a hő-ség, pedig este 9 óra körül

van. Szinte fide kívánczok a következő kérdés:

— Érez-e különbséget az olasz és a magyar nyár között?

— Sajnos, nem. Itt éppen olyan meleg van most, mint nálunk. Csak itt mintha hamarabb virradna... — Szobám ablakán ugyanis nincs redőny, s így már reggel 5 órákor felberek. S mit tehetek ilyenkor mást? Olvasok. Szegeden megfordítottam az életrendemet. Gulyást azonban még nem ettem, mert csip a paprika. — A magyar bor azonban kitűnő, de csak keveset szabad belőle inni, mert máskülönben a fejnek megy — mondta mosolyogva, s csettintett egyet a nyelvvel.

Az opera tartalma

I. FELVONÁS:

A király memphis palotájában Ramfis főpap közli Radamesszel, hogy az ethióp sereg fegyverrel támad Egyiptomra. Isis istenszónya már ki is jelölte a hadvezért, aki az egyiptomi sereget az ethióp hadak ellen vezérli. A főpap ezután jelenti a királynak az istennő közlését. Radames magára marad és áriájában a vezéri kardról álmodozik. Amneris, a király leánya jön, aki szerelmes Radamesbe. Fűrésző tekintetével észreveszi Aida beléptekor, hogy Radames az ő rabszolganőjét szereti.

Bevonul a főpap, a papok, a főemberek, majd a király. Hírnök jelenti az ethiópok támadását. A fáraó ekkor közli Radamesszel, hogy Isis őt jelölte ki az egyiptomi sereg vezérének. Parancsot ad a támadó sereg szétzúzására, az udvar pedig, s maga Aida is a győzelem reményében bosszút utatja Radamesszel. Aida csak akkor retten meg, mikor magára marad: szerelmese győzelméért imádkozzék-e, vagy atyjáért, az ethiópok királyáért, ki azért ragadott fegyvert, hogy őt kiszabadítsa rabságából. Fájdalmas vívódásban halálért könyörög. Fia, isten templomában papok és papnők imádkoznak a győzelemért és szent táncal hódolnak az istennek. A főpap átadja a fővezérnek a kardot.

II. FELVONÁS:

A szomorú Amneris lakosztályában palotájának hölgyei és legyezős rabszolgák veszik körül. A királynő Radamesről álmodozik. A rabnők között Aida sir, mert népét legyőzték. Ekkor Amne-

ris csalással meg akar győződni arról, hogy vajon rabszolganője valóban szereti-e a hadvezért. Radames halálának hírére közli vele és Aida kétségbeesésével, majd kitörő örömevel, mikor megtudja, hogy a hír hamis volt, elárulja titkát. Aida-ban egy pillanatra fellángol a királyi büszkeség, de azután térdre hull Amneris előtt. A féltékeny királynő megfenyegeti Aidát: »Félj szolgáledel! vágyad sirba visz... Kezemben sorsod, s bennem a bosszúvágy égi!«

Théba főterén a győztesen hazatérő Radamesszel és seregét üdvözlő a nép, a király és a papság. Amnerist Aida kíséri, és ő hozza a győztes hős babékoszorúját. Bevonulnak a harcosok, megérkezik Radames is. Amneris megkoszorúzza a hős kardját és a fáraó halálából följánja a vezérnek, hogy minden vágyát teljesíti.

Radames elővezetett foglyait, akik között Aida rémülten ismeri fel atyját, Amonasro királyt. Hozzárohan és átöleli. Amonasro azonban hallgatásra inti leányát és eltitkolja, hogy ő az ethiópok királya, majd a foglyokkal együtt könyörög kegyelemért. A főpap keménységre inti a fáraót, de az egyiptomi nép és Radames kívánságára kegyelmet kapnak a foglyok. A főpap tanácsára csupán Aidát és atyját tartják vissza túszerként. Ezután a fáraó kihirdeti, hogy leányát Radameshez adja nőül, s így a trón is leányára és a győztes hősré száll. A nagy ünnepen csak Radames és Aida szíve telik meg keserőséggel.

III. FELVONÁS:

A Nilus partján Aida várja Radamesszel, de atyja, Amonasro lepi meg. Emlékezteti az egyiptomi sereg szörnyű pusztításaira, és arra akarja rávenni leányát, hogy a szerelmes Radamestól tudja meg a titkot: merre vonul majd ismét Ethiópia ellen az egyiptomi sereg és hol marad védtelen a fáraó birodalma. Aida megtagadja apja kérését, s ezért Amonasro átkozódva taszítja el magától. Apja átka megtöri Aidát,

Radames boldogan siet Aidához. Elmondja, hogy most újra háborúba indul, s ha győztesen tér meg, bevallja titkukat a fáraónak. Aida azonban fél Amneris bosszújától és szökésre szólítja fel Radamesszel, aki-ben tragikus harcot vív a szerelem és a népe iránti hűség. A szerelem erősebb: Radames elfogadja Aida tervét. De merre szökjenek? Radames erre a kérdésre árulja el a védtelen utat, mire előlép a rejtőzködő Amonasro és mint király, trónt ajánl fel Ethiópiában az egyiptomi fővezérnek. Radames rádbbén árulására. E pillanatban lép ki a templomból Amneris és a főpap, és leleplezik Radamesszel. Amonasro tört ránt, de Radames útját állja. Az ethióp király és leánya elmenekülnek, de ő önként adja át kardját a főpapnak.

IV. FELVONÁS:

Amneris még mindig szereti Radamesszel, meg akarja menteni és elővezetett börtönéből. Arra kéri, hogy védje magát a bírak előtt, de Radames erre sem hajlandó. Még szilárdabb lesz elhatározása, mikor megtudja, hogy Aidának sikerült elmenekülnie. A királynő ezek után már csak egyet kíván tőle: mondjon le Aidáról — de Radames hajthatatlan.

A papok ítéletére vonulnak. Felhangzik a bírak szava: »Radames, védjed magad!« — de ő hallgat és viseli az ítéletet: élve sziklasírba zárják.

A fájdalom önkívületében Amneris megátkozza a bírakat. A befalazott Radames várja a halált és szerelmére gondol. Ekkor jó Aida, akinek mitsem ér a szabadság Radames nélkül: titokban belopódzik a sziklabörtönbe, hogy együtt haljon meg szerelmeseivel. A templomban az ima komor szavai hangzanak, lenn a sziklasírban pedig a két szerelmes egymást átölelve búcsúzik az élettől. Amneris Radames börtönének zárókövére roskad: »Béke... béke... — remélgem elhalálozni.

Zenaida Pally

Margaret Tynes

Luigi Ottolini

(Somogyiné felvétele)

Szalma Ferenc